

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 113.

Syvende Sæssion.

39te Møde.

Løverdagen den 26de Januar.

(Fortsat.)

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg har ikke sagt, at den ærede Rigsdagsmands Udtalelser ville fremkalde nogen Storm fra Institutbestyrernes Side, tværtimod, jeg holder mig overbevist om, at disse Mænd ere altfor fornuftige til at ville lægge nogen Vægt paa, hvad den ærede Rigsdagsmand har sagt, altfor fornuftige til at kunne mene, at Thinget virkelig skulde gaae ud fra den Anskuelse, at, fordi det havde givet en høit fortjent Skolemand en Pension, saa skulde nu alle mulige Skolebestyrere kunne melde sig — det vilde være en saadan Bildfarelse, at man ikke kan troe dem isfand dertil. — Jeg har heller ikke sagt, at den ærede Rigsdagsmands Foredrag var „forvirret“; hvad jeg end kan have tænkt, et saadant Udtryk har jeg ikke brugt. Derimod bemærkede jeg, at det viste en rig og glødende Phantasi, — hvad den ærede Rigsdagsmand neppe kan have Noget imod. Søvrigt forsøgte den ærede Rigsdagsmand at give sit sidste Foredrag en ganske anden Retning, næsten et Slags mathematisk Tilsnit, og da dette skete med Hensyn til nogle Uttringer, som jeg har fremført, saa er jeg nødt til ogsaa at gjøre nogle Bemærkninger ved dette Foredrag, for at vise, at selv dette mathematiske Beviis er saa forfeilet, som noget Beviis kan være. Han opstillede nemlig sit Beviis saaledes, at, da jeg havde talt om, at der var en anden Skole her i Byen, som havde vundet et

hold til Metropolitanaskolen, og at den store Forøgelse i denne Skoles Discipeltal havde havt Indflydelse paa, at Tallet var blevet indskrænket i Professor Mariboers Skole, saa havde jeg dermed indrømmet, at der var en anden Skolebestyrer, som var endnu mere berettiget til Pension, eller, som han udtrykte sig: da Professor Mariboe er en fortjent Mand, og denne anden Mand har „taget Luven fra ham“, saa maa denne Anden være endnu mere fortjent og sølgelig endnu mere kvalificeret til Pension. Jeg maa bestemt modsige, at man kan gjøre en saadan Sammenligning; det kan man langtfra. Jeg maa, uden at jeg derved vil udtale nogensomhelst Dom over den meget hæderlige Mand, som bestyrer den Skole, hvortil jeg sigtede, fremsætte det som min fulde Formening, at det vilde være i høieste Grad fellagtigt, om man vilde danne sig en Forestilling om vedkommende Skolebestyrers Fortjenstfuldhed efter Discipelantallet i Skolen; jeg har tværtimod i det Foredrag, hvortil den ærede Rigsdagsmand sigtede, udtalt, at der i den Henseende kan see Forandringer, baade i den ene og i den anden Retning, uden at dette kan paavises at staae i Forbindelse med den paagældende Skoles Bestyrelse; — de, der have kjendt Professor Nielsens Stilling ved Borgerhøjskolen, ville saaledes ogsaa erindre, at, medens Skolen i en tidligere Tid havde havt et meget betydeligt Antal Disciple, fandt ogsaa der i en senere Periode lignende Afgang Sted. — Jeg har, for dermed at slutte, paa ingen Maade bebreidet den ærede Rigsdagsmand, at han, hverken „seer tilhøire eller tilvenstre“, hverken til den „ene eller til den anden Side“; men, naar han siger, at han kun sees fremad